

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Κυριακή του Τυφλού - Βουλιαγμένοι στο σκοτάδι
(Πηγή: <https://www.enoriako.info>)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 2 Ι Ο Υ Ν Ι Ο Υ 2 0 1 9

- ☼ «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».
- ☼ Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (828).
- ☼ Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.

Κυριακή του Τυφλού - Βουλιαγμένοι στο σκοτάδι

Τα μάτια είναι η μισή ομορφιά και η χαρά της ζωής. Αυτά δίνουν την δυνατότητα της εμπειρίας του κόσμου του Θεού. Χωρίς αυτά ὅλη η ομορφιά και το μεγαλείο της δημιουργίας μένουν ἄγνωστη υπόθεση και αποκλεισμένη ευτυχία. Η βλάβη των ματιῶν είναι ζημιά ουσιαστική, ἔλλειψη και δυστυχία.

Το σημερινό εὐαγγέλιο της πέμπτης μετὰ το Πάσχα Κυριακῆς περιέγραφε ἕνα θαῦμα. Ἐνας ἄνθρωπος τυφλός εκ γενετῆς, δηλαδή με την δυστυχία που εἶπαμε παραπάνω σε ἀπόλυτο βαθμό, εἶχε την ευλογία της συναντήσεως με τον Χριστό, και αυτό το γεγονός ἦταν καθοριστικό για την πορεία του, αφού μετὰ την συνάντηση ἔπαυε πλέον να βρίσκεται στην κατάσταση της τυφλώσεως και ἔβλεπε. Αν παρακολουθήσουμε τα τροπάρια της σημερινῆς γιορτῆς, θα δούμε ὅτι ο υμνογράφος της Εκκλησίας ξεχνάει το θαῦμα, το αφήνει στην ἄκρη ἢ αν θέλετε το παίρνει σαν μια μικρὴ αφορμὴ και πάει βαθύτερα. Λέει ὅτι αὐτός ο ἄνθρωπος τον οποίον θεράπευσε ο Χριστός ἦταν τυφλός στα βιολογικά του μάτια, ἀλλὰ ἐπισημαίνει ὅτι ὑπάρχει μια τύφλωση που είναι χειρότερη ἀπὸ την τύφλωση των βιολογικῶν ματιῶν! Η τύφλωση της ψυχῆς, του εσωτερικοῦ ἀνθρώπου δηλαδή. Το κοντάκιο της εορτῆς ἔλεγε: «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος σοί Χριστέ προσέρχομαι ὡς ὁ τυφλός εκ γενετῆς, ἐν μετανοία κραυγάζων σοι, Σὺ τοῖς ἐν σκότει, τό φῶς τό ὑπέρλαμπρον». Τα μάτια της ψυχῆς μου είναι κατεστραμμένα, Χριστέ μου, ὅμως σε πλησιάζω ὡπως ο τυφλός εκ γενετῆς, κραυγάζοντας ἐν μετανοία προς ἐσένα: Εσὺ εἶσαι, γι' αὐτούς που βρίσκονται στο πνευματικό σκοτάδι, το φῶς το ὑπέρλαμπρο.

Κυριακή του Τυφλού

Αφού βλέπει κανείς τα πάντα γύρω του, πώς είναι δυνατόν να μη βλέπει; Είναι πολύ δυνατόν και, ακόμη χειρότερο, πάρα πολύ συνηθισμένο! Στα μάτια της ψυχής μας παρεμβάλλεται μια κρούστα η οποία τα εμποδίζει να βλέπουν και η οποία κρούστα προέρχεται από τα λάθη μας, από τα πάθη μας, από τις στραβές ιδέες μας· και τότε αρχίζουμε να αξιολογούμε τα πράγματα με λανθασμένο κριτήριο. Η Εκκλησία προσεύχεται για τους Χριστιανούς και ζητάει ακριβώς αυτό: Να έχουν τα μέσα τους μάτια καθαρά και ανοιχτά. Να βλέπουν τη λαυγώς(=μακριά και κατακάθαρα). Κριτήριό τους να είναι η ευαισθησία που έχει το φυσικό μάτι όταν κάτι πάει να μπει μέσα του, και δακρυρροεί και αισθάνεται ενοχλημένο φοβερά και θέλει να το αποβάλει. Με τον ίδιο τρόπο, μας διδάσκει η Εκκλησία, θα πρέπει να αντιδρά και ο εσωτερικός μας κόσμος. Όμως ξέρετε κάτι; Αυτό ο εσωτερικός κόσμος είναι δύσκολη υπόθεση.

Τα λάθη μας, όταν γίνονται κατ' επανάληψιν, σιγά-σιγά στοιχειοθετούν δεσμεύσεις ψυχικές, που ονομάζονται πάθη, και μας «προικίζουν» μ' αυτές. Πρόκειται για τις εξαρτήσεις. Καταστάσεις δεσμευτικές και συνθήκες δουλείας. Η ευχάριστη αρχική χαρά από κάποιο θέμα, χάνει καθ' οδόν την χαρά, μένει απλώς ευχάριστη, μέχρι να γίνει αναγκαστική, δυσαχθής(δύσκολα υποφερτή) πορεία δουλείας σε κάποιο πάθος. «Όσα πάθη τοσοῦτοι καί δεσπόται». Όσα πάθη, άλλα τόσα και αφεντικά. Κι αυτή η διαδρομή ισχύει και για ψυχικά και για σωματικά πάθη. Τα λάθη λοιπόν γεννάνε πάθη και παράγουν δούλους. Οι δούλοι βλέπουν... «αλλά δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς!!».

Τα μεν σωματικά πάθη, επειδή έχουν την αμεσότητα της ανταποδοτικής ικανοποίησης, γίνονται εύκολα εξαρτήσεις, ενώ η επαναληπτική δουλειά γεννάει κούραση στον άνθρωπο που, μετά την αρχική αυταπάτη ικανοποίησης και ευτυχίας, ζει το βίωμα του «ταπεινωμένου» δουλικού, που σέρνεται αναγκασμένο σε κάθε «δεσποτική» εντολή. Από την άλλη, τα ψυχικά πάθη γεννάνε σιγά-σιγά στραβές ιδέες που γίνονται, στην πορεία κάθε ταλαίπωρου εξαρτημένου, οδηγητικοί πλοηγοί προς το ...σκοτάδι. Στα ψυχικά πάθη, η κούραση δεν είναι ενοχλητική, και οι στραβές ιδέες φαντάζουν ως ο

Κυριακή του Τυφλού

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. θ' 1-38)

Ἰῶ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοῖος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. Πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Εὐφ-

Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ

νησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῶ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλός ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῶ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον, σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῶ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν αὐτῶ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ εἶδρακα αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σου ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῶ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ☩ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. ☩

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιερού Ναού μας διοργανώνει τη Δευτέρα 3 Ιουνίου 2019 ημερήσια προσκυνηματική εκδρομή στον Ιερό Ναό Αγίας Θεοδώρας Βάστα Αρκαδίας. Ώρα αναχώρησης 7:00 π.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 25 €. 🏯

2) ⚪ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ⚪

Την Τρίτη 4 Ιουνίου 2019 (8:30 μ.μ.) προς Τετάρτη 5 Ιουνίου 2019 (12:30 π.μ.) θα τελεστεί στο Ναό μας Αναστάσιμη Ιερά Αγρυπνία επ' ευκαιρία της αποδόσεως της εορτής του Πάσχα. Σας περιμένουμε με Α ν α σ τ ά σ ι μ η χ α ρ ά.

3) 🛎 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🛎

Πέμπτη 6 Ιουνίου 2019, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Σάββατο 8 Ιουνίου 2019, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,
 e-mail: ag.nikolaosmark@ya4oo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή του Τυφλού

ούριος άνεμος που κατευθύνει το πλοίο της ζωής αυτού «του τυφλού» στον «νέο κόσμο» που υπόσχονται οι στραβές ιδέες!

Έτσι εμείς όλοι οι ταλαίπωροι άνθρωποι ωδινόμαστε σε αυτή την «σχιζοφρενική» διελκυστίνδα, να μας τραβούν από την μία τα σωματικά πάθη και από την άλλη οι στραβές ιδέες· και εμείς... «να μην το βλέπουμε»! Λέμε: «να έχεις τα μάτια σου ανοιχτά» σε όποιον αγαπάμε και θέλουμε να μην πελαγοδρομήσει· και συγχρόνως εμείς να είμαστε θεότυφοι ψυχικά και να καμαρώνουμε ως ανοιχτομάτηδες.

Όταν κουραζόμαστε από τις σωματικές εξαρτήσεις και βλέπουμε ως λύτρωση την αλλαγή και την ελευθερία από αυτές, τότε οι στραβές ιδέες μας δεσμεύουν και δεν μας αφήνουν να ενεργήσουμε! Όταν αμφισβητούμε την ορθότητα των στραβών ιδεών και αποφασίζουμε να τις «πετάξουμε», τότε τα σωματικά πάθη μάς θυμίζουν τις αλυσίδες των δεσμεύσεων που εμποδίζουν το ...πέταγμα! Μένουμε οικόσιτα πτηνά, υπόδουλα στο ...καλαμπόκι των παθών και ξένα προς την γοητευτική αετίσια ελευθερία. Και όλα αυτά γιατί, όπως λέει ο Ισαάκ ο Σύρος: «Αυτός που έχει μάτια ώστε μπορεί και βλέπει τον εσωτερικό του εαυτό, είναι μεγαλύτερος από εκείνον που αξιώθηκε να δει αγγέλους». Σε μας μένει να ζητήσουμε από τον Αναστημένο Χριστό να μας βοηθήσει να διαπιστώσουμε ότι είμαστε τυφλοί και να ζητήσουμε να θεραπεύσει την τύφλωσή μας.

Πώς θα γίνει αυτό; Ο Χριστός, όντας φως του κόσμου, όταν βρέθηκε μπροστά του ο τυφλός, έφτυσε χάμω, έφτιαξε λάσπη, την πήρε στα χέρια του, την έβαλε στα μάτια του τυφλού και του είπε: «Τώρα πήγαινε να πλυθείς στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ!» Τι μπορούν να σημαίνουν αυτά για εμάς σήμερα; Αυτός όλος ο κύκλος των εξωτερικών εικόνων υποδήλωναν το μυστήριο της Εκκλησίας. Στην Εκκλησία τι συμβαίνει; Εκεί υπάρχει ο όντως Απεσταλμένος (Σιλωάμ) που είναι ο Χριστός. Αυτός είναι η κολυμβήθρα μέσα στην οποία ανοίγουν τα μάτια των ανθρώπων. Εκεί, κάποιος ο οποίος λειτουργεί ακριβώς για να τεθεί αυτή η λάσπη πάνω στα μάτια των ανθρώπων, και είναι ο πνευματικός του καθενός μας,

Κυριακή του Τυφλού

χρီး τα μάτια μας με την λάσπη που δημιούργησε με το πτύσμα Του ο Χριστός. Μια λάσπη που έχει γίνει από το πτύσμα του Χριστού. Και γι' αυτό μπορεί να ανοίγει τα μάτια των τυφλών. Όχι επειδή έχει εξ ιδίας δυνάμεως την δυνατότητα να μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο, αλλά ακριβώς επειδή λειτουργεί ως το γεγονός αυτό που διαβάζουμε στο ευαγγέλιο.

Αδελφοί μου, τέτοια περιστατικά από το Ευαγγέλιο θα πρέπει να μας δίνουν την αφορμή πάνω από όλα να σκεφτούμε τον εαυτό μας. Να αγωνιστούμε να μπούμε σε μια πορεία αυτογνωσίας. Να αρχίσουμε την προσπάθεια να ανοίξουμε τα εσωτερικά μας μάτια. Να αρχίσουμε να βλέπουμε τον ψυχικό μας κόσμο. Εκεί είναι τα δύσκολα. Τα απ' έξω τα βλέπουμε εύκολα, το κριτήριο για να τα αξιολογήσουμε μας λείπει και πορευόμαστε στα τυφλά.

Ο Χριστός θα μας ανοίξει τα μάτια και θα μας βοηθήσει να δούμε τον εαυτό μας όπως ακριβώς είναι:

με ό,τι είναι πληγωμένο και τυφλό

με ό,τι είναι εύθραυστο

με ό,τι είναι φτωχό

αλλά και

με όλα μας τα χαρίσματα

με όλη την ομορφιά που μας έδωσε

με όλη την κλήση προς την αγάπη που

την «διαστρέψαμε τυφλώττοντες παντός αγαθοῦ

και νοσοῦντες τήν ἀπροσεξίαν».

(Πηγή: <https://www.enoriako.info>)

Κυριακή του Τυφλού